

PERSZONOKRÁCIA KÖTETEK

9. KÖTET

Család

a szellemi közösség *felé...*

Ghis szavai és gondolatai alapján

Írta: Mado

Írta : Ghis és Mado

Kiadta : Personocratia, P.O. Box 309, Waterloo (Québec) J0E 2N0, Canada
Tel.: 1-450-297-3930, Fax: 1-450-297-0233, E-Mail: info@personocratia.com

A borítótérket és a layoutot készítette: La Pouliche

Illusztrációkat készítette: : Jac Lapointe, Mado, René Bickels, Thierry Sauer

2013. Personocratia, All rights reserved

Fordította: ezvanjuli
Lektorálta: ezvanzsac
Korrekktor: Gulyás Zoltán
Technikai munkatárs: ezvanzsac

EzVanKiadó, 2016
Magyar layout: ezvanjuli

Köszönjük barátainknak, hogy önzetlen fáradozásukkal
segítették e könyv megjelenését.

Aki a könyvet nem találja a könyvesboltokban,
vagy nagyobb tételben szeretné megrendelni,
keresse a Kiadót!

EzVanKiadó
www.ezvankiado.hu
Tel.: +36 20-38-39-339
ezvanjuli@ezvankiado.hu

KI A PERSZONOKRÁCIA?

Perszonokrácia: aki emlékszik, ki ő valójában – Idessza*, a korlátlan Teremtő, és ekként is viselkedik hétköznapijaiban. Íme, története:

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy boldog fiatalasszony jólétben, bőségben. Szerető férje tenyerén hordozta, gyermekei csüngtek rajta. Mégis, egy kérdés sehogyan sem hagyta nyugodni. Mi dolga van itt e bolygón, ha az élet mindig ugyanúgy ér véget: meghal a test?

Elhagyta a békés családi otthon biztonságos melegét, nyakába vette a világot, hogy felkutassa az élet igazi értelmét. Politikai, tudományos, teológiai és közgazdasági tanulmányokat folytatott, de mindhiába. Tanulmányozta az ökológiát, az egészségügyet, a humanitáriánizmust, az energiát, még a kvantumfizikát is. Jóga és a new age-es spiritualitás következett, de a lelkében lángoló kérdés megválaszolatlan maradt. Szembesült a társadalmi igazságtalanságokkal, a szegénységgel, a háborúk és az Új Világrend összeesküvés-hazugságaival, csalárd-ságaival. Végül feltárult előtte, hogy kik irányítják a bolygót, és miként üzhetik zavartalanul praktikáikat. De még mindig nem tudta, mi dolga van a Földön. Minden spirituális mester, a világ összes híres tudósa, művésze, vezetője eddig mindig meghalt. A hatalom, a tudás és bölcsesség nem jelentett semmit! Az ősi programon – dolgozni, szenvedni, megöregedni és meghalni – túl kell lennie valami célnak!

Kiábrándulván az életből, még azon is elgondolkodott, van-e bármi értelme gyermekeket világra hozni, mivel ezzel csak átörökítjük az emberi szenvedést még egy nemzedékre. A Földön mindenhol burjánzó környezeti, társadalmi és politikai zűrzavar komor jövőt vetít előre, melyet utódaink örökölni fognak. Kell lennie valahol valamiféle reménynek!

*Ekkor fedezte fel, hogy az emberi lények egy biológiai, állati program börtönében sínylődnek. Mint egy halacska az akváriumban, nap mint nap, életről életre köröznék körbe-körbe, követve ezt az ősi programot. Sosem merül föl bennük, hogy az akvárium egy illúzió, és hogy a valóság rajta kívül keresendő. Lehetséges, hogy minden, amit látok, hallok, érzek, ízlelek vagy tapintok nem létezik? Lehet, hogy a szenvedés, betegség, öregedés és halál is csupán illúzió? – tette föl a kérdést. És hirtelen felkiáltott örömeiben: akkor minden, amit tennem kell, kiugranom az akváriumból, hogy meglegyem a határtalan földi paradicsomot! Belevetette magát az ismeretlenbe, és elkezdődött minden idők legnagyobb kalandja: **az Idesszaság**.*

Ez a Perszonokrácia története, a mi történetünk – és lehet, hogy a tiéd is – az állatiasságból az Idesszaságba. Ez egy úttalan út, amit napról napra fedezünk föl apránként, amint haladunk, kilépve az ismertből az ismeretlenbe, a teljesen új létezés felé. E lapokon megosztjuk veled ezen az úton szerzett tapasztalatainkat. Ez a mi igazságunk. Meghívunk téged, találd meg te is a sajátodat, önmagadban. Élvezetes olvasást kívánunk!

SZERZŐK

* lásd a szöszedetben

TARTALOMJEGYZÉK

Cloé kérdése	6
1- Bevezetés	7

CSALÁDNAK NEVEZETT ÁLLATI BÖRTÖN

2- A biológusok szerint az emberi lények állatok	8
3- Hordaállat	8
4- Család-horda	9
5- Emberi család-horda	10
6- Az uralkodó/uralt program	11
7- Matriarchátus és patriarchátus	12
8- Modern hierarchikus család	13
9- Ökofalvak és közösségek	14
10- Család a 21. században	15

CSALÁDI SZEREPEK

11- Szülőség	16
12- Szereplők a drámában	17
13- Anyaszerep	18
14- Apaszerep	18
15- Lányaszerep	19
16- Fiúszerep	20
17- Nagyszülők szerepe	21
18- Családi ünnepek	22
19- Családi titkok	23
20- Család és pénz	23
21- Feminizmus fejlődése	24

PÁROK

22- Monogámia – az új kitaláció	26
23- Házasság	27
24- Női program	28
25- Férfi Program	29
26- Hamis szerelem	31
27- Szexualitás	32
28- A csábítás hazugságai	33
29- A párok hallgatólagos szerződése	33
30- Szex-ipar	34
31- Menstruáció és ejakuláció	35
32- Szexuális úton terjedő betegségek	36
33- Mellrák, orvos nélkül	37
34- Szex és okkultizmus	38
35- Születési ráták és fajnemesítés	39

GYEREKEK

36-	Szülés – másolat készítés	39
37-	Húsz évre szóló ítélet	40
38-	Terhesség és szülés	41
39-	Szülőség csecsemő-korban	42
40-	Szülőség kisgyermekkorban	43
41-	Szülőség gyermekkorban	44
42-	Gyerekbetegségek	44
43-	Gyerekek és a vallás	45
44-	Gyerekek és a titokzatos világok	46
45-	Gyerekek, szórakozás és a média	47
46-	Gyerekmunka	48
47-	Gyerek-Szexualitás	49
48-	Pedománia és sátánizmus	49
49-	Szülőség a tinédzserkorban	51
50-	Tini-anyák	52
51-	Szülőség fiatal felnőttkorban	53
52-	Szülőség időskorban	54
53-	Gyerekek és az állam	54
54-	A kudarc elismerése	56

CSALÁDI BÖRTÖN VÉGE

55-	Az alapvető kérdés	57
56-	Igen, de...	58
57-	Kihez tartozik a gyerek?	59
58-	Nőként	59
59-	Férfiként	60
60-	Szex mint drog	61
61-	Család a Nagyképen	62
62-	Az elválasztottság ördögi köre	63
63-	Androgünként élni	64
64-	Az öt alapszükséglet	64
65-	Boldogságkeresés	65
66-	Elválni a családi kötelekeket	66
67-	Tudatos teremtként élni	67
68-	Magamat választom	68
69-	Individualitási nyilatkozat	69
70-	Lemondás	69
71-	Elköteleződés	70
72-	Állati párkapcsolat vége	71
73-	Igaz párkapcsolat	72
74-	Igaz szeretet	73
75-	Igaz kommunikáció	73
76-	A halál-program vége	74
77-	Szellemi közösség	75
78-	Élenjárók ugrása	76

SZÓSZEDET

Cloé kérdése

CLOÉ

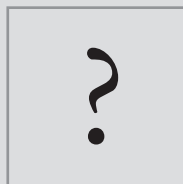
KAROLIN

GHIS

FERNANDE

AZ ELSŐ
NAGYMAMA

Hajdanában Floridában, Amerikában szüleivel élt egy ötéves kislány, Cloé. Anyukája, Karolin Kanadából jött, apukája, Rafie Malajziából települt oda.

Egy nap anyai nagymamája érkezett látogatóba. Hosszú ideig Cloé egy szót sem szólt, elgondolkodott. Próbálta megérteni, hogy milyen kapcsolat fűzi a körülötte lévő nőkhez és a falon lévő fényképekhez.

Mi a közös ezekben a nőkben? Mindegyikük anyja. De ki kinek az anyja? Tudta, Karolin az ő anyukája. Hamarosan megállapította, hogy Ghis, a látogató, a nagymamája. De hogy illik a képbe Fernande mami, akinek szintén ott lóg a fotója a falon.

Néhány nap múlva felragyogott az arca. Megértette a családfát. Fernande, kinek mami a beceneve, Ghis anyukája, Ghis Karoliné, Karolin pedig az övé, és egy napon ő is valaki anyukája lesz.

Egyszer csak ráncolni kezdte homlokát. Valami még hiányzott neki. Hosszas gondolkodás után megkérdezte:

„Ki volt az első nagymama?”

A felnőttek elcsodálkoztak. Ghis nem szólt egy szót sem, és Karolinra mosolygott. Cloé, az öt éves kislány feltette az alapvető kérdést!

Éppen ekkor bejött Éva, a szomszéd, és Cloé kérdését meghallva, habozás nélkül válaszolt: természetesen Éva! Karolin és Ghis szótlanul egymásra mosolyogtak. Mindenki saját igazsága szerint – gondolták.

Te mit válaszoltál volna?

BEVEZETÉS

E kötet írása során Ghis is, én is gyakran sóhajtottunk, és azt mondtuk: juj, ez olyan nehéz. Úgy éreztük, hogy megszentégtelenítettük az emberiség legalapvetőbb intézményét – mind közül a legszentebbet. Bár az emberek tanúi az összes többi rendszer összeomlásának, a család marad az utolsó mentsvár, ami életüknek látszólagos értelmet adhat. Az egyetlen reményük, hogy utódaik jobban fognak boldogulni, mint ők, és remélhetőleg megtalálják az igaz boldogságot. Ghis négy gyermeknek adott életet, én háromnak. Összetartó családból származunk. Megosztjuk érzésekkel teli tapasztalásunkat, és az egyetlen megoldást, amit látunk. Nem keserűséggel és nehezteléssel tesszük, hanem hálával mindazért, amit a múltban családjainktól kaptunk.

A 20. század folyamán a nyugati családmodell megváltozott. A központi anya-apa-gyerek magot szorosan körülvevő nagyszülők, nagybácsik, nagynénik és unokatestvérek egyre jobban szétszóródtak, és egy új típusú elrendeződés jött létre, amit **magcsaládnak** nevezünk. Elhagyva a csendes vidéki életet és az ősi értékeket, a fiatal felnőttek a rugalmasabb erkölcsű nagyvárosokba költöztek. A különböző társadalmi osztályokhoz, nemzetiségekhez és vallásokhoz tartozók házassága révén az anyák, apák és leszármazottaik egy gyorsan áramló multikulturális társadalomban sodródva, távol éltek ősiktől.

Az oktatás és a média népszerűsítette tudományos ateizmus elsodorta a vallásos aszketizmust. Az új, egycsaládos otthonokban új normát állítottak fel: a vágyak maximális kielégítését. A lakások hamar megteltek az ideális, modern élet-megkövetelte csodakütyükkel. – Valóra vált az **amerikai álom**? Nem, mivel a vágyat lehetetlenség kielégíteni! Az emberi sóvárgás kielégíthetetlen. Mindig több kell, még nagyobb ház, még nagyobb úszómedence, szebb autó, hosszabb utazás. Még, még, még. E mértéktelenség végül is szétzúzta a magcsaládot.

Napjainkban a család lecsökkent egy szülőre és egy vagy két gyerekre. Ez a minihorda belevegyül más családokba, hogy átformálja és szétzúzza azokat. Ismeretlen gyerekeket fogadunk örökbe, akiknek értékrendjük és hitrendszerük összeegyeztethetetlen a sajátunkkal. A dzsungel törvénye érvényesül, kényszerítve mindenkit, hogy gyorsan alkalmazkodjon az új családtagokhoz. A közeljövőben az állam-szülő fogja „megszülni” polgárait, lombikbébiként, mesterséges méhekben, és gondoskodik oktatásukról születésüktől kezdve. Ez lesz a család vége? Igen! – Anélkül, hogy az elit sejtené, terve segíti a következő evolúciós lépés megtételét. Mindennek értelme van, még a **család megszűnésének** is. Az emberiség romjaiból feltartóztathatatlanul előbukkan az idesszai lény.

CSALÁDNAK NEVEZETT ÁLLATI BÖRTÖN

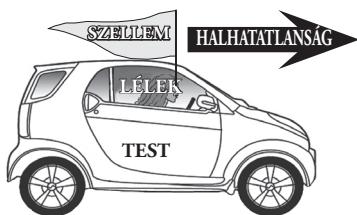

2

A BIOLÓGUSOK SZERINT AZ EMBERI LÉNYEK ÁLLATOK

A biológusok az emberi lényeket az intelligens főemlősök egyik csoportjába sorolják, és a Föld összes faja közül a legfejlettebbként definiálják. Egyes kutatók az emberiség megjelenését láthatatlan istenekkel ill. a földönkívüliek fejlett technikájával magyarázzák. A történet nem is lényeges, mivel nem csupán testek vagyunk, hanem fizikai szállítóeszközt használó lelkek. Ahhoz, hogy megértsük a növényi, állati és az emberi testek fokozatos átalakulási és szaporodási képességét, először tanulmányoznunk kell, hogy mi bújik meg a felszín alatt – **a fejlődő lelkek**, Idessza (lásd a szószeredet) egyéni-esült, halhatatlan megnyilvánulásai.

Két fejlődési lehetőség áll rendelkezésre, hogy a lelkek megszerezzék a szükségleteiknek megfelelő fizikai szállítóeszközöket. Az első a **testek evolúciója**, amely révén egyre összetettebb fajok jönnek létre: havas szépe ⇔ skorpió ⇔ kaméleon ⇔ galamb ⇔ oroszán ⇔ Winston. A második a **testek szaporodása**, ami a fajok fennmaradását biztosítja. Ez megmagyarázza, hogy valamely faj túlélése – és ebből következően az ivaros szaporodás –, miért parancsolóbb szükség, mint az egyed túlélése. Egy faj addig szaporítja saját magát, amíg a lelkeknek szüksége van arra a típusú szállítóeszközt, amikor már nincs, a faj kihal. Ezért tűnt el a valaha létezett földi fajok 99%-a.

A lélek végső célja a fizikai testtel való egyesülés, és a test átalakítása. Így a lélek képes lesz közvetlenül megnyilvánítani idesszai attribútumait az anyagban. Az állati testből a jövőbeni idesszai testbe történő átalakuláshoz a *homo sapiens* a tökéletes szállítóeszköz. Miért? Mert az emberi lény **szabad akarattal** rendelkezik. Az emberi test eldöntheti, hogy alá akarja-e vetni magát a lelkének, és azt is, hogy mikor. A test bármely része (mentális, vitális, fizikai), amelyik átadja magát a lélek kormányzásának,

halhatatlanná válik, mint a lélek maga. Ily módon az idesszai lény csírája inkarnációról inkarnációra lassan növekszik.

Még ha fejlett is az elméje, a *homo sapiens* állatként viselkedik. Minden egyes sejtjében mélyen belevésve ott van a faj fenntartására alapozott túlélőprogram. Az emberi lény szaporítószervekkel másol új testeket. Mivel nem tudatos legnagyobb félelmére, ami nem más, mint a **faj kihalása**, ezért időt és energiát szentel a szexre és a családra. Amíg állatként viselkedik, addig nem fog átalakulni, és hiábavalóan próbál-gatja fejleszteni DNS-ét természetesen (*Homo luminous*, 3. kötet), vagy akár mestersé-geesen (*transzhumanizmus*, 10. kötet).

3

HORDAÁLLAT

Egészséges utódok világrajöttéhez az állati program megköveteli, hogy a faj fennmaradása **fontosabb legyen**, mint az egyéné. Ezért valamennyi emlőállat a követ-kező viselkedésminták szerint működik:

- a hím hatalmas erőfeszítéssel igyekszik a lehető legtöbb nőtényt megtermékenyíteni;
- a nőtény mindent megtesz, hogy sok hímet csábítson el;
- mindketten feláldozzák életüket, hogy megvédjék egészséges utódaikat;
- a betegeket viszont mindketten habozás nélkül feláldozzák (eugenika).

Amikor a külső körülmények alapvetően megváltoznak, lehet, hogy a tökéletlen állatok azok, akik a **leginkább képesek alkalmazkodni** az új környezethez. Például az évmilliókkal ezelőtt bekövetkezett vízszintcsökkenéskor nem a leggyorsabb halak változtak kétéltűvé. A legnagyobb és legvérengzőbb hüllők sem alakultak át madarakká.

A fajok evolúciója során az állatok közül az emlősök jelentek meg utoljára. Nevük onnan ered, hogy a nőtények emlőmirigyekkel rendelkeznek. Az emlősök legfejlettebb viselkedési módja, hogy a **társas együttműködés** előnyeivel rendelkező hordaállatok. A horda tüzelési időszakában általában a domináns hím – a legerősebb és legbátrabb – párosodik az összes nőténnyel. A tökéletes testalkatúakat termékenyíti meg először. Ami a nőtényeket illeti, a legígéretesebb hímek spermáját fogadják be. Ez az ösztön biztosítja az egészséges utódok születését, és garantálja a fajfennmaradást. Ez a nem tudatos viselkedésminta a hordaállatok DNS-ébe rögzített.

A csoport magatartása fajról fajra változhat. A patkányok (*Rattus norvegicus*) gyakran az emberekhez hasonlóan viselkednek. Mindkét faj **kasztokat formál**. A kolónia domináns patkányait alfáknak hívjuk. Együtt esznek, és egymással szemben nem agresszívek. Az alfák uralkodnak a béták felett. Csak addig tűrik meg a bétákat, amíg engedelmeskednek. Az ómegák a peremen élő legalacsonyabb kaszt. Az dönti el, hogy melyik patkány melyik kasztba kerül, hogy milyen jól tud élelmet szerezni, és harcolni a többi patkánnyal. Egy patkány-kolóniának a területe sérthetetlen. Ha egy másik terület egyede megpróbál betörni, a patkányok összefognak, és megölik a betolakodót.

Viszont ha túlnépesedés miatt a terület túl kicsi lesz, **háború** tör ki, annak ellenére, hogy elegendő víz és élelem áll rendelkezésre. Az alfa hímek megölik az ómegákat, majd a bétákat. Megerőszakolják a nőtényeket, szabad folyást engednek a homoszexualitásnak és a kannibalizmusnak. A nőtények összeroppantják, elhagyják vagy felfalják kicsinyeiket. A patkányok megbetegszenek, és az egész kolónia kipusztul. Ez nemigen különbözik az emberiség jelenlegi helyzetétől!

CSALÁD-HORDA

Az emberszabású majmok kisebb, de társas kapcsolataikat tekintve fejlett, **családnak** vagy csapatnak nevezett csoportokban élnek, kivéve a többnyire magányosan élő orangutánokat (*Pongo borneo*). A gorillák, bonobók és csimpánzok viszont tágan értelmezett családokban, amelyekben a hím/nőtény kapcsolat méretüktől és erejüktől függ.

A gorilla- és csimpánzhímek erősebbek és súlyosabbak, mint a nőtények. Ebből következően a társas kapcsolatok **patriarchális** alapokon nyugszanak. A legerősebb hím gorilla maga köré vonzza a ragadozókkal és a többi hímmel szemben védelmet kereső nőtényeket. A gyengébb, de intelligensebb hímcsimpánzok – a támadók legyőzésére – koalícióra lépnek más hímekkel. Együtt olyan messzire is hajlandók elmenni, hogy

hadba szállnak. Kihegyezett husángokat használva megtámadják a kisebb csoportok hímjeit. Az ilyen alkalmak gyakran végződnek kegyetlenkedéssel és kannibalizmussal.

BONOBÓ CSALÁD

Ezzel szemben a bonobó nőstények (*Pan paniscus*) alig kisebbek, mint a hímek. **Matriarchális** családokban élnek, ahol a nőstények számos hímekkel párosodnak. Ez utóbbi biztosítja a nőstények és utódaik védelmét. A nőstények egymás között szoros köteléket ápolnak, hogy megvédjék magukat a hímek agresszivitásával szemben. Még az egész csapatot érintő döntéseket is hoznak.

Mint az embereknél, a bonobóknál is, a **szex** többcélú eszköz. Nemcsak szaporodásra használják, hanem feszültség levezetésre, élelem szerzésre, hierarchiai rangsor felállítására és örömszerzésre. A bonobók kegyként gyakorolt társas csereeszközei: az orális szex, nemi szervek masszírozása és a csók. Szexuális kapcsolat létrejöhet hím és nőstény között, de két hím és két nőstény között is, bár sohasem alakulnak ki monogám párok. Általában 11-15 fős csoportokat alkotnak.

Csoportok összetalálkozásakor keletkező feszültség levezetésére a bonobók mindig a **békés** megoldások mellett döntenek. Ahelyett, hogy hadba szállnának, mint a csimpánzok, élelmet, szexet stb. ajánlanak fel. Tudnak hazudni, nevetni és viccelődni is. Az ilyen megállapodások szimpatikusabbak, mint a csimpánzháborúk, de azért még az állatvilághoz tartoznak.

5 EMBERI CSALÁD-HORDA

Az emberiség nem fejlesztett ki semmilyen alapvetően új irányvonalat. Az emberszabású majmok ugyanazokat a társas kapcsolati mintákat használják: patriarchátus, matriarchátus, prostitúció, homoszexualitás, hierarchia, hazugságok, szövetségek, nevetés, viccelődés, háború és béke. Egyszerűen csak finomítottuk ezeket, hogy túlélési esélyeinket maximálisan kihasználhassuk. Az egymást követő korok emberi viselkedésmódjai széles skálája ellenére közös nevezőt találhatunk – az **egyéni egó** fokozatos megerősödését. A *Homo sapiens* története az intelligens állat története, aki fokozatosan készül fel arra, hogy elhagyja a hordát, kifejezésre juttassa saját egyéniségét, és megtalálja valós identitását.

A primitív társadalmakban nagyon kis különbség volt az „én” és a „mi” között. Például a maorik az „én”-t használják, akár az egyénről, akár a törzsről beszélnek. Egy maori így mesélne egy évszázadokkal korábban történt csatáról: „Halálomig küzdöttem ellenségeinkkel”. Továbbá közösségi tulajdonban van a föld és az eszközök. Az egyén identitása nem vagyonától függ, hanem a csoportban betöltött **társadalmi szerepétől**.

Az idő múlásával az **egyéniég** fontosabbá vált, mint a közösség. Ez megmagyarázza, hogy a következő fogalmak miért játszottak kiemelkedő szerepet az emberi történelemben: önéletrajzok, önarcképek, tükrök, egyszemélyes ülőhelyek lócák helyett, privát szobák közös szállás helyett. A pszichológia, a pszichiátria, az önelemző irodalom szintén ezzel a jelenséggel függ össze.

Napjainkban a modern embernek hívott, egyéni jelleget öltött állat egyénként igyekszik elismertetni azt, hogy ki ő, és nemcsak a emberi hordában betöltött szerepe alapján. Ez a növekvő szomj az egyéniesülésre azzal az erős vágygal társul, hogy úgy különböztethesse meg magát, hogy gazdagabb, dominánsabb, intelligensebb, tehetségesebb, mint mások. Az emberek egy kis csoportja számára az egyéni jelleg hatalom, pénz és presztízs révén nyilvánul meg. A többség számára csak a **tulajdona** révén fejeződik ki. Fontosnak érzem magam, mert nagy házam van, sport autóm, divatos ruháim, fontos munkám stb.

Az összes emberi csoportosulás – család, társaság, ország, kontinens, bolygó – az ősi horda maradványai. Ha egy csoport tagja vagyok, az egész részeként határozom meg magam, ahelyett, hogy az egész lennék (Idessza). Ezért egyezem bele a felettesemnek való engedelmességbe, mint ahogy a kar az agynak, a méh királynőjének, a matróz kapitányának. Az engedelmesség-programból fakad a **tagság** koncepció, amely életre hívja a politikai, jogi és pénzügyi rendszereket. Minél inkább egyéniesül az emberiség, annál kevésbé nyilvánul meg állatiasága, és annál több ilyen rendszer omlik össze.

6 AZ URALKODÓ/URALT PROGRAM

Ziona Chana egy nagy család feje: 39 feleség, 94 gyerek és 33 unoka. Együtt élnek egy nagy, 100 szobás házban. Ziona egy hindu kultusz guruja, amelyik megengedi a férfiaknak, hogy annyi feleségük legyen, ahányat csak akarnak. Joe Jessop az USA-ban öt nőt vett feleségül. 46 gyereke és 239 unokája van. A mormon szekta, amelynek vezetője, szintén szentesíti a többnejűséget. Mi készíttet egy férfit, hogy ekkora családjá legyen? – **Uralkodásvágya!**

A hazugságok akváriumában, amelyben élek, egy egyszerű törvény áll az összes többi felett: **a nagyhal megeszi a kishalat!** (1. kötet). Az uralkodó emberi lény három módon „falja” fel az uraltat: 1) fizikailag (elveszi pénzét és vagyonát); 2) vitálisan (energiarablással); 3) mentálisan (elmekontroll révén, igazságtalan törvényekkel, hamis hitrendszerrel).

Minden hordában az uralkodó egyedek összecsapnak, majd a győztes rákényszeríti akarát a többiekre. Jó példa erre a hím szarvasok bógés alatti küzdelme. Vagy a hím gorillák domináns viselkedése, ordítóznak, és hevesen verik mellkasukat, hogy megfélemlítsék ellenfeleiket. Hasonló ösztön lép működésbe, amikor különböző fajok két egyede találkozik. Genetikai kódoltságuknak megfelelően, kifejezésre juttatják a két ösztönös viselkedési minta egyikét vagy másikat – üss vagy fuss! Alapvetően az állatok dominanciájukat fizikai erejükön keresztül mutatják ki. Az ijedős és könnyen **uralható** fajok (pl. nyúl, őz, antilop) gyorsan elfutnak. A **domináns**, agresszív fajok (pl. medve, kutya, tarajos sül, bika, jávorszarvas) fenyegetően viselkednek, hátsó lábukra állva, kivillantják fogaikat, felborzolják szőrüket vagy tüskéiket, és támadólag tartják szarvaikat vagy agancsaikat.

Az emberek inkább **intelligenciájukat** részesítik előnyben a nyers erővel szemben. Egy szép napon néhány okos pofa képes volt rákényszeríteni akaratát a többiekre. Hatékony (fizikai, vitális és mentális) fegyvereket fejlesztett ki, és rávette a többieket, hogy kövessék parancsait. Azóta az intelligencia uralja az emberiséget. Az elme sohasem tette lehetővé, hogy kiugorjunk az uralkodó/uralt állati programból. Ellenkezőleg, még mélyebbre süllyedtünk. Napjainkban az elme zsarnoksága az összeomlás határán áll. Hagyjuk meghalni, hogy a következő birodalom, a **tudatosságé** végre felvirágozzék. A lélek és a szellem vezetésével a tudatosság az uralkodás programot helyettesíteni fogja azzal, amiről az emberiség már oly régóta álmodik – egyenlőséggel és igazságossággal.

MATRIARCHÁTUS ÉS PATRIARCHÁTUS

Az emberszabású majmok csoportjai mind matriarchálisak mind patriarchálisak lehetnek. Az ősökre való visszaütés, atavizmus (8. kötet) miatt ez a két társas együttélési rendszer a génjeinkbe íródott. Az emberi társadalmak az egyiket vagy másikat részesítik előnyben. A matriarchális szó a latin mater (anya) és a görög arkhen (parancsolni) szavakból ered. Az ilyen társadalmakban az **anyák** igazgatják a családot, de ez nem szükségszerűen vonatkozik a politikára. Az anyai hatalom a következő generáció anyai leszármazottjára száll át. Patriarchátus esetén az **apák** irányítják a családot, de ez nem biztos, hogy kiterjed a politikára is. Az apai hatalom a következő generáció apai leszármazottjára száll át. A hierarchia mindkét típusa feltűnik a történelem folyamán.

a) Matriarchátus

Anyajogú társadalmakban a házasság és házastársi élet nem létezik. A gyermek nem tudja ki az apja, **anyja** neveli fel. Anyai **nagybátyja** felügyeli tanulmányait. A nők és a férfiak eltérő szerepeket játszanak, és különböző jogokkal bírnak. A nők a háztartásról gondoskodnak. Kézben tartják a földet, az épületeket, és szervezik a földművelést. A mátriárka a klán vezetője, és minden döntést megvétőzhat. Ami a férfiakat illeti, ők a politikai hatalmat gyakorolják, és a külső ügyeket intézik. Élükön férfi vezető áll, aki nem a mátriárka férje.

Az antropológusok úgy tartják, hogy az emberiség első családi rendszere matriarchális volt. Néhányan úgy vélik, hogy eleinte az emberek nem tudták a szexualitás és a nemzés közötti közvetlen kapcsolatot. Úgy gondolták, hogy csupán a nők felelősek a nemzésért. Ezért társadalmi helyzetüket tekintve szentek voltak, és megjelentek az anyaiszent dicsőítő kultuszok. Hagyományosan a matriarchális törzsek régen és még ma is az anyai leszármazottak tagjaiból állnak. Ugyanazon **anyai ág** utódai egész életük folyamán együtt élnek. A fiatalok gondoskodnak az öregekről. Közös volt a vagyon, a mátriárka felelősségi körében maradt, aki automatikusan a következő generációra hagyta. Tulajdonképpen a matriarchátus egyfajta nő-vezette, ősi szocializmus volt.

A hagyományos anyajogú közösségekben a szex-partnerek nem párban élnek. A házastársi életet a konfliktusok forrásaként tartják számon. **Nincs pár, nincs hűség, nincs apaság.** A férfi éjjel elhagyja anyja házáat, hogy nőekkel közösülhessen, akik saját anyjuk szálláshelyén élnek. A szexuális kapcsolatok titokban maradnak, birtoklási vágytól, erőszaktól és prostitúciótól mentesek. A vérfertőzés tilos. A férfi nem szexelhet nővéreivel vagy unokahúgával. Távoli területeken él még néhány matriarchális közösség. Például Dél-Kínában a moso nők 13 éves korukban válnak nagykorúvá. Ekkor

a szeretkezéshez külön szobát kapnak. A korai szexuális szabadság ellenére a moso közösség népességének növekedése (0,78%) a legalacsonyabb az egész világon.

Napjainkban néhányan a modernizált matriarchátushoz – az **asszociatív családm**modellhez való visszatérést támogatják. Az ilyen rendszer nem a vér szerinti rokoni kapcsolatokon alapul, hanem a család olyan személyekből áll, akik matriarchális „szív-családban” szeretnének élni. A vér szerinti családokhoz hasonlóan az új típusú emberi horda tagjai egyetértenek abban, hogy kölcsönös felelősséget vállalnak egymásért, és vagyonuk is közös. Abban is megállapodnak, hogy a csoport valamennyi gyermekének felnevelésében osztoznak, függetlenül származásuktól. A leggyakoribb érvelés a következő: mivel a legtöbb pár végül elválík, az asszociatív család lehetővé teszi, hogy az egyedülálló anyák jobban gondoskodhassanak utódaikról.

b) Patriarchátus

Az apajogú társas kapcsolatok később alakultak ki, lehetséges akkor, amikor az embe-
riség felfedezte a közvetlen összefüggést a **szex** és a **nemzés** között. A férfiak elhatározták, hogy irányításuk alá vonják ezt a területet. Feladva szexuális szabadságukat, hogy az apaság garantálható lehessen – vagyis biztosítsák, hogy a férfi tényleg saját gyerekeinek az apja –, kiterjesztették irányításukat a nőkre és utódaikra is. Így született meg az apajogú család. A férfiak intelligenciájukat a birtoklási vágyuk szolgálatába állították. Mivel halandónak tartották magukat, ezért a halhatatlanság lehetőségeként tekintettek a patriarchátusra a leszármazottak révén.

A nők hitvesi hűségének biztosítására a férfiak jogi és vallási korlátok közé szorították őket a **házasságnak** nevezett intézményen keresztül. Úgy szervezték a társadalmat, hogy a nőnek választania kelljen a pátriárkának való engedelmesség vagy az egyedüllét között. A legtöbb nő önként adta fel szabadságát, és testét csak egyetlen férfi használhatta, így biztosítva az apa gyermekeinek törvényességét. Cserébe a férfi arra kényszerült, hogy feladja szexuális szabadságát, és eltartsa nőjét és gyerekeit.

A NŐK ARCÁT IS ELTAKARÓ
MUSZLIM VISELET

Ily módon a házastársak a házasság, a monogámia, a hűség és az anyaság/apaság építette börtön foglyaivá válnak. Az ilyen társas kapcsolat okozza a szexuális tartózkodást, szegényt, prostitúciót, féltékenységet, házastársi erőszakot és a férfi **tulajdonját** nője, gyermekei és a családi vagyon felett.

8

MODERN HIERARCHIKUS CSALÁD

A hinduizmus, judaizmus, buddhizmus és a kereszténység is követőik számára a patriarchátust írják elő. Idővel mélyen gyökeret eresztett ez a rendszer. Ezért napjainkban a legtöbb vezető férfi, különösen a politika, kormányzat, ipar, kereskedelem és a pénzügy területén. A globális hierarchia főként férfiakra épül, mint a **családi hierarchia** is, amely a globális hierarchia miniatűr mása. Fönről lefelé a hatalmi struktúra a következő: apa ⇨ anya ⇨ fiú ⇨ lány ⇨ kutya ⇨ macska ⇨ egér. Az emberek

és környezetük kizsákmányolásának, a konfliktusok és háborúk kirobbanásának fő oka a patriarchátusnak nevezett, a sejtjeink mélyébe ivódott ősi atavisztikus program.

Azonban a világot uraló és az új világrendet irányító kékvérű családok matriarchális módon szerveződnek. Egyes keresztények és muszlimok még a **matriarchális szocializmus** elterjesztésének vádjával is illetik az új világrendet, mert támogatják a házasság eltörlését, az erőforrások állami tulajdonbavételét, az egyedülálló anyák és törvénytelen gyermekeik, valamint a felelőtlen apák helyzetének javítását, és az anya-istenő Gaia/Ízisz imádatát.

Az új világrend valóban vissza akar térni a matriarchátushoz? Nem! Céljuk olyan társadalmi *forma* létrehozása, amelyben a férfiak, nők és gyerekek a globális kormányzati diktatúra engedelmeskedő rabszolgái lesznek. Az elit irányította új világrendet az okkult erők tartják hatalmukban. A most formálódó globális társadalomban a felnőttek örök tinédzserek maradnak, akiket az Egyesült Nemzetek mint „szülő”, büntetnek és jutalmaznak. A minimál jövedelem (6. kötet) és a felelőtlen szexelés rabságában tartva élnek egy **kaptár társadalomban**, amelyben minden ember az állam tulajdonát képezi – a lázadókat megbüntető mindenható, láthatatlan urak rabszolgái. Ily módon az uralkodó/uralt rendszer a legprimítivebb formában marad fenn.

Mind a matriarchátus, mind a patriarchátus az állatiasság maradványai, és az elhalás határán vannak. Mielőtt a **család megszűnésén** lamentálnál, ébredj rá, hogy a *familia* latin szó eredeti jelentése: egy uradalom ura szolgálatában álló rabszolgák közössége. Az ókori Rómában a nők és gyerekek a család atyja, a *családfő* szolgái voltak. Az emberiség kezdete óta uraknak kell engedelmeskednünk – mátriárkák, pátriárkák és most az állam. Itt az idő, hogy ráébredjünk, a hierarchia minden formája állatias!

9

ÖKOFALVAK ÉS KÖZÖSSÉGEK

Amikor az együttélés a vér szerinti rokonokkal túlságosan nehézé válik, akkor az emberi hordák más formái kerülnek előtérbe. A vallási vagy spirituális **közösségben** a „testvéreket” és „nővéreket” összekapcsolja, hogy hasonló életmódon osztoznak. Egyesek buddhista szerzetesekké, katolikus apáccá vagy egy guru tanítványaivá válnak. Mások ashramban vagy spirituális központban élnek, mint pl. Esalen (USA), Ketura (Izrael), L'Arche (Franciaország), Findhorn (Skócia) vagy Auroville (India). Az ilyen közösségek kivétel nélkül két alapvető programot követnek – spirituális agymosást és környezettel kapcsolatos zöldre festést (greenwashing). Kombinációjukból születik világszerte a környezet-spirituális **ökofalvak** sokasága.

Ezzel az életstílussal 13 éven keresztül kísérleteztem partneremmel és gyerekeimmel együtt létrehozott kis kanadai ökofalunkban. Kísérletünk kiterjedt a következők megtapasztalására: ősi anyai gondoskodás, otthontanulás, napenergia, perelandra kerteszenciók (devák, elementálok), rezgésterápia, komposzt vécé, szürke-vizes tó, szalmaház stb. Más közösségek, mint pl. a portugáliai Tamera egy plusz dolgot tesz ehhez a keverékhez: az asszociatív családot. Más ökofalvak, mint pl. az olasz Damanhur

a New Age-es spiritualitást, a szent építészetet és a különböző művészeti ágakat ölelik fel. E közösségek mindegyike **hierarchikus**. Minél nagyobb a vezető tekintélye, annál hatékonyabban működik a közösség! Erős vezető nélkül az egók szembeszállnak egymással, és a csoport szétesik.

Az ökoközösség legtöbb tagja, mint én is, az **elveszett édenkert**et próbáltuk újrateremtteni. A megkülönböztető képességemet félretéve, hajlandó voltam eladni lelkemet az ördögnek, és arra is, hogy higgyek a régi hazugságokban, ahelyett, hogy elfogadtam volna új identitásomat. Ezért kápráztattak el oly nagyon – mint sokakat másokat is –, Vladimir Megret könyvei. Írásaiban elmeséli szibériai kalandjait Anasztáziával, a döbbenetes okkult hatalommal bíró nővel, ki a primitív, spirituális és közösségi életstílushoz való visszatérést hirdeti. Az okkult világ lényeit kedvesnek, míg az embereket kegyetlennek és ostobának állítja be. Mint mások, én is arról álmodtam, hogy úgy élhessek, ahogy Anasztázia. Nem vettem észre, hogy az elit mily leleményes a spirituális propagandaművészetében.

Mialatt a kis zöld édenkertemet építgettem a chemtrail-ek (4. kötet) biokertemet, gyermekeimet báriummal, alumíniummal, vírusokkal, baktériumokkal stb. permezték. Végül is felébredtem szentimentális álmomból, és megértettem, hogy többé már seholy sem bújhatok el, és senkit sem menthetek meg – csak, magamat! Az első emberek tökéletes harmóniában éltek a természettel, ahogy a vadon élő állatok ma is. Az emberek végül is nem azért jutottak túl ezen a primitív állapoton, hogy visszatérjenek oda, hanem, hogy túlszárnyalják azt. Mára megértettem, hogy Idessza **sohasem halad visszafelé!**

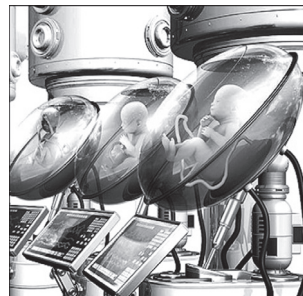

CSALÁD A 21. SZÁZADBAN

Az emberi evolúció egyéniségünk kibontakoztatása irányába hajt minket. Ez egy elkerülhetetlen átmenet, amely végül elvezet bennünket az egyéni lelkek kormányzásához. Az emberi lények ezért fejlesztettek ki oly erős, független egókat. És emiatt van az is, hogy a házasársi, családi vagy közösségi élet hamar kezelhetetlenné válik. Az egók még az egyenlőségen alapuló társadalmak irányába ható kísérleteket is kudarcra ítélik. Az erős egyéni egók kifejlődése miatt az elit veszít az engedelmes birkák feletti hatalmából. Ennek visszanyerésére megtalálta a tökéletes megoldást – **a technológián alapuló emberi kaptárt**.

Aldous Huxley a *Szép új világ* című könyvében (1932) meglepő pontossággal írja le jelen társadalmunkat. Ne felejtjük el, hogy a befolyásos agytröszt, a Fábíán társaság tagja volt, akik kiagyalták a szocializmust, feminizmust, eugenikát és a globalizmust. Vajon Huxley az előrevetítő programozás (8. füzet) küldetését teljesítette, hogy felkészítse az emberiséget a kaptár-mentalitásra alapozott társadalmi elképzelésre? Lássunk néhány példát a könyvéből, amelyek mindennapi életünk részét képezik, vagy a közeljövőben elkerülhetetlenül bekövetkeznek:

- a populáció drasztikus csökkentése biológiai és vegyi háborúkkal;
- új társadalom születésének támogatása intenzív propagandával;
- mindennapi életünket tíz világegyetű kizárólagosan irányítja;
- ateista és tudományos társadalom, amely engedelmes, gyermekded állampolgárokból áll;

EMBERKELTETŐ-GÉPEK

- állandó párok, családi élet és vér szerinti kötelékek felszámolása;
- a természetes szaporodás megszüntetése, a klónok mesterséges megtermékenyítésével;
- különböző testű és képességű egyénekből álló kasztrendszer;
- korai kondicionálás drogokkal, pszichotronikával és alvás közbeni tanulással;
- a kihívások megszüntetése és a vágyak azonnali kielégítése;
- erotikus játékok, amelyek csecsemőkorban kezdődnek és egész életen át tartanak;
- a világ hamis történelme és referenciapontok nélküli élet;
- kizárólagosan a médián keresztüli tanítás és szórakoztatás;
- gondoskodás az állampolgárok boldogságáról és engedelmségéről napi szinten a szómának nevezett kábítószerrel;
- az állam biztosította örök fiatalság és tökéletes test mindhalálig;
- kötelező társadalmi engedelmség – fogamzásgátlás, szabados nemi élet, fogyasztás;
- állandó felgyelet, tilos egyedül maradni, kivéve alvás alatt.

A család megszüntetése előfeltétele az ilyen típusú társadalomnak. Fokozatosan erre készít fel bennünket az oktatás, a szórakoztatóipar és a média. A cél: megölni egyéniségünket és **szabad akaratunkat**, mielőtt túl késő lenne.

CSALÁDI SZEREPEK

11 SZÜLŐSÉG

A szülőség azt a **programozást** jelenti, amelyet a szülők gyerekeiken hajtanak végre. A szülő legjobb képességei szerint fogja játszani szerepét, jórészt a saját neveltetése során tanult viselkedésmintákat ismételve. Védelmet, ételt, fedelet és tanulási lehetőséget fog nyújtani gyermekének. Vigyáz majd gyermeke egészségére, biztonságára, erkölcsére és fejlődésére. Ellenőrizni fogja lakhelyét, iskoláztatását, utazásait és vallását. A programozás életre szóló, hacsak a gyerek lelke úgy nem dönt, hogy saját belátása szerint megváltoztatja a dolgokat, és új szabályokat alakít ki.

QUÉBECI APA PROGRAMOZZA FIÁT

A múltban a szülőség-programozás nagyobb hangsúlyt helyezett a **vagyon-átörökítésre** – anyagi javak, tudás, értékek, viselkedésmódok, szokások, kulturális örökség. Nem kellett újra feltalálni a spanyolviaszt! Ahogy nőtt a gyerek, ami hasznos volt számára, megtartotta, ami elavult, azt elutasította. Önmaga és családja számára új viselkedésformákat, fejlettebb eszközöket hozott létre, hogy növelje túlélési esélyüket.

A generációról generációra történő vagyon-átörökítés a társadalmi szerepeket is magában foglalta. Ahogy az apa, úgy a fiú is. A legény apja nyomdokát követve halász, ács, kovács, farmer, kőműves, katona vagy iparmágnás lett. A leány, úgy mint anyja, korlátozta magát az anyai szerepekre (nevelés, főzés, kertészkedés, gyógyítás). A szülőknek nem volt céljuk, hogy gyermekeik túl egyediek legyenek. Egyéniségüket feláldozták

a **kollektív túlélés** oltárán. A gyermekek fejlődése kizárólagosan egyetlen célt szolgált – képesek legyenek alkalmazkodni az örökké változó környezeti paraméterekhez.

Ma az ellenkezője igaz. Egyre több ember kész feláldozni a kollektív egó túlélését – család, állam – a saját egyéni egójáért. Ez a fordulat aláássa a hagyományos szülő-gyerek kapcsolatot. A **horizontális** családot (generációk közötti egyformaság) felváltotta a **vertikális** család (hierarchikus különbözőség). A családnak nevezett drámai előadás színészei már nem hűek szerepeikhez, és furcsán megváltoztatják azokat. A hasonlóság helyébe képtelenségek lépnek. Meddig mehet ez még el, mire legördül a függöny?

12 SZEREPLŐK A DRÁMÁBAN

Most a családnak nevezett dráma színészeit fogjuk tanulmányozni. A színészek egy sajátos típusát **tagnak** nevezzük. Az agy által szabályozott végtaghoz hasonlóan, a családtag nem dönthet abban, hogy önszántából szerepel-e. Alá kell vetnie magát a szabályoknak, érvényre kell juttatni jogait, teljesíteni kötelességeit. A szöveggönyv nem változtatható meg. Egyéniségnek nincs helye!

Emberként a legfontosabb **kötelezettségem** a gyerekgyártás. Ily módon tudom visszaadni a szüleimtől kapott ajándékot, hogy életet adtak nekem, és felnevelésem miatt feláldozták saját életüket. Megnézhetem magam, ha ezt elutasítom! Ha egyetértek vele, de nem sikerül megvalósítanom, akkor az egészségügyi maffia minősített donorok petesejtjét és spermáját kínálja. Kilenc hónapra még anyaméhet is bérelhetek, vagy vehetek egy bébit, mintha csak egy játékbabát vennék, kiválasztva nemét, fajtáját, megjelenését és még IQ-ját is!

A baba születése után a színészek felveszik a **szerepüknek** megfelelő álarcot: anya, apa, fiú, lány, fivér, nővér, nagymama, nagypapa, keresztapa, anyós stb. Az első baba születésével új család-horda jön létre. De mi a család? Az egyének laza köteléke, akiket a vér vagy a közössülés tart össze. Inगतag érzelmi kapcsolatokról létrejött szövetség, amihez homályos elvárások, érvényesíthetetlen jogok, a legstrapabíróbb színészeket is kimerítő kötelességek társulnak.

SZEREPLŐK – AZ ŐSI RÓMAI JÁTEKOS SZÍNÉSZEI VISELTE MASZKOK

Az egész színdarab a **szaporodáson** nyugszik. Akár laboratóriumban (petesejt + spermium), akár természetes módon megy végbe, a két különböző játékosra szükség van – nő és férfi. Elvárható, hogy mindkét személy egyenrangú szerepet játsszon a folyamatban, de megérthető az is, ha az erősebb nem tartja kézben a helyzetet. Valójában a nő tartja kezében a fajfenntartást, mivel övé a „másoló” (az anyaméh), és felügyeli a „kapcsolót”. A férfi megpróbálhat uralkodni a nőn, bezárva párját vallási, erkölcsi és legális börtönébe sajátos öltözködési szokásokkal. Ami az utódokat illeti, szerepük a drámában igen egyszerű – engedelmeskedniük és szolgálniuk kell. Amikor elérik a felnőtt kort, zokszó nélkül az öreg, beteg szüleik gondját kell viselniük.

A színészekre nehezedő nyomás oly mértékű, hogy napjainkban sokan kiszállnak. A szülők utódaik irányítását átadják az **államnak**. A gyerekek pedig kérik az államot, hogy idős szüleikről gondoskodjék. A múlt jogai és kötelességei többnyire az államra szálltak át. Eljött az egyéniesülés ideje, ami felülír minden előző állati és társadalmi programot.

13 ANYASZEREP

A bébi-gyártás majdnem mindenkinek sikerül, függetlenül a test egészségügyi állapotától vagy a vagyoni helyzetétől. A nők számára a szülés a társadalmi siker cáfolhatatlan bizonyítéka. A szülők, az egyház, a média és a szexhormonok folyamatosan azt bizonygatják, hogy a nők, amíg nem vállnak anyává, nem is igazán nők. Habár az iskolázott nőknek kevesebb gyereke van. Néhányan az anyaság megtagadásáig is elmennek. Az elit tulajdonában lévő média bátorítja a népeiséget a bébi-gyártásra. Ebben semmi meglepő nincs, hisz a gyermekes nő **egész életére rabszolga** marad. Kis esélye van annak, hogy azon rágódjék, mi az élet értelme, vagy hogy felfedezze lelkét.

BEBE GLOTON BABA

Azért, hogy a nők az anyaprogram-csapdába beleessenek az elit már gyerekkoruk alatt igyekszik aktiválni azt. Az igen hatékony, a jövőbeni női szerepet dicsőítő propaganda beivódik a lány családjába, kultúrájába, vallásába, iskolájába és a médiába. **Soha sincs túl korán** elkezdni a gyakorlást. Például, egy kétéves kislány egy spanyol gyártnányú torkos (Bebe Gloton) babát kaphat, ami egy speciális melltartóra varrott műanyag mellbimbóból szopik. Éppen így, **soha sincs túl későn** szülni. Össejt-befecskendezés a 60 éves nők petefészkébe lehetővé teszi, hogy beindítsa a peteérési folyamatot. A média tele van a tökéletes anyát ünneplő hírekkel. Na persze, arról nem beszélnek, hogy a nők tudatossága fejlődésének az anyaság a legnagyobb akadálya.

A szülést követően a rossz-anyá árnyképe kísérti a nőt. A **bűntudat** állandó társává szegődik. Úgy érzi, hogy alkalmatlan az anyaságra, az a benyomása, hogy nem tesz meg mindent a gyerekeiért, nem eléggé együttérző, nem megfelelően táplálja őket, nem bátorítja őket eléggé a művészetek, a zene, a sport terén, és nem tölt elég időt a gyerekek apjával sem stb. Életét a faj fennmaradásának szenteli. Olyan papság tagjává válik, akik életüket a faj fennmaradásának szentelik. Megkezdődik új élete: evés-munka-anyaság-közösülés-alvás.

Ha dolgozik, akkor anyaként döntenie kell gyerekei és karrierje között. A szülést követően nagy eséllyel kevesebbet fog keresni, vissza fogja utasítani a felelősségteljes pozíciókat, elmulaszt hivatali találkozókat stb. Fáradttá, zaklatottá, barátságtalanná válhat. Ha az otthonmaradás mellett dönt, megalázottnak, sértettnak és elutasítottnak érezheti magát. Ha tudná, hogy a kis drágái az elit háborúhoz ágyútöltekek vagy a nemzetközi bankárok olcsó munkaerői lesznek, lehet, hogy elfojtana szaporodási ösztönét.

14 APASZEREP

Amikor a férfi apává válik, a helyzet pont az ellenkezője. Minden egyes új gyermek születése **karriergyorsítóként** működik. Motiválttá válik a társadalmi ranglétrán való feljebbjutásban, hogy kielégítse a hozzá tartozó horda növekvő szükségleteit. Minél több a gyerek, annál nagyobb teljesítményt kell nyújtania. A boldoguláshoz keményen kell dolgoznia, ez érthetővé teszi a francia mondást: "*Quand l'enfant paraît, le père disparaît.*" (Amikor a gyerek feltűnik, az apa eltűnik). Viszont, ha az anya dolgozik, akkor a patriarchális hierarchia összeomlik. A jó apát kell játszania, hogy otthon

tartsa feleségét. A média ráerőlteti a modern, nyitott, fesztelen apa viselkedési mintát, ami miatt elveszíti tekintélyét utódai előtt. Arra kényszerül, hogy felesége közöszlő partnere és a gyerekei nagy testvére legyen. Megszégyenül, depresszióssá vagy (szex, kábítószer, gyógyszer) függővé válik.

Az apa **szexuális élete** közvetlen összefüggésben áll a pénzkereső teljesítményével. Hogy találjon egy nőt, és biztosítsa házastársi hűségét, a nő biztonság iránti szükségletét kell kielégítenie, és nem kell aggódnia az ésszerűség vagy erkölcsösség miatt. Ki törődik azzal, hogy fegyvergyárban vagy oltóanyag-laboratóriumban dolgozik, amíg fedél van gyerekei feje fölött, van mit enniük, tanulhatnak, és a fogyasztói társadalom legújabb szerkenyűivel boldogok lehetnek. A jól fizető állás a szexuális élete legfőbb biztosítéka!

Ötven éve az apa volt az **alapkő**, amelyen a család nyugodott. A család társadalmi megítélése az ő hatalmán, pénzén és tekintélyén alapult. Ő volt az, aki arra bátorította fiait, hogy kötelességtudóan szolgálják hazájukat vagy kisvárosuk cégeit. Ha egy gyerek nem volt hajlandó harcolni a hazáért, szégyent hozott a családra. Békeidőben az apa arra biztatta fiát, hogy politizáljon. Kevéssé számított, hogy a fiú a vörösekre, a kékekre vagy a zöldekre szavazott, amíg állampolgári jogait gyakorolta. És még nem is említettük a sportokat, a férfi-erő leglényegesebb szimbólumát!

Az a szolás, hogy az „én apukám erősebb mint a tiéd”, még ma is divatos. Bár a mai világban az **apai tekintély** visszaszorulóban van, a növekvő munkanélküliségi ráta, a nagyvállalatok magas rangú pozícióinak csökkenése, a kiskereskedések és a kisiparosok eltűnése, valamint a gyakori pénzügyi/vagyonvesztés (ház, nyaraló, kocs) miatt. Ami a ház urának marad, hogy tantrikus szexpartner lehet, aki tudja pontosan, hol van párja G-pontja, az az érzékeny ember, aki segít a mosogatásban és a takarításban, a gyerekbarát apuka, aki veszít a videó-játékokban, mert fia gyorsabban képes kezelni a joysticket. Ha mindezeket túl hozzávesszük a környezetszennyezést, ami sterilizálja és nőiessé teszi a férfiakat, és ami a férfiak libidója alacsony szintjéért felelős, akkor minden kristálytisztává válik!

15 LÁNYSZEREP

Jártál mostanában általános iskolában? Szembeszökő a kislányok szexualizálódása. Túlzottan festik magukat, úgy öltöznek mint a prostituáltak, szexszolgáltatásokat nyújtanak az iskola-buszokon. Tizenkét éves korukra néhányan már szexeltek is mindhárom „lyukat használva”! Mi okozhatta ezt a változást? **Egyéves** koruk táján a Babyz-babák voltak első játékaik. Játsoztak velük, nézték őket a tévében. A különböző típusú húsos szájú, kifestett szemű, kihívó ruházatú Babyz-baba szereplők szexisen mozogtak, és csábítóan beszéltek mobiltelefonjaikon. Még bábik, de már felnőttként viselkednek!

A legtöbb **hároméves** gyerek hercegkisasszonyos játékot Barbie babákkal játszik, és a Disney filmekből tanulja meg, hogy legyen gyönyörű és érzéki. Hatévesen telt ajkú, kifestett szemű, kihívó öltözetű, vállukon láptoppal átvett Bratz-babát kérnek. A babákról készült számítógép-animációs tévéorozatokat néznek, amelyekben a babák tinédzser testű prostituáltaként viselkednek. Nyolcéves koruk körül

szörnyszülött babákat kérnek, és az ezekről készült tévéadásokat nézik. Azon túl, hogy csábítóak, ezek a babák vámpírok, farkas-emberek vagy zombik. A program már teljes terjedelmében letöltődött – szex, technológia és okkultizmus.

BRATZ BABÁK

Kilencéves koruk táján elkezdik testük átalakítását. Megpróbálnak soványabbak lenni, és napi szinten sminkelik magukat. Okostelefonjuk a prostitúció eszköze. Izgató tartalmú szexüzeneteket küldenek és fogadnak. A tizenegy évesek a kedvenc zenei csillagok videoklipjeit szeretik nézni – Miley Cyrus, Lady Gaga, Katy Perry. Az ilyen klipeket a szex és a sátáni szimbólumok hatják át. **Tizenkét évesen** az internet elérhetővé teszi számukra, hogy a pornográfia cunamijában szörföljenek. Néhányan az okostelefon kamerája előtt meztelenül táncolnak. Népszerűségük növelésére barátaiknak is elküldik. Nemi szerveikről készült felvételeik fénysebességgel terjednek a neten.

A média-propaganda ösztönzi, hogy egy kislány már korai éveitől testi megjelenésével azonosítsa magát. Megtanulja, hogy csak akkor létező, ha szép és buta. Idézzük néhány, az elit programozását bizonyító tévéreklámot – „Az okos talán agyas, de a buta, az tökös”, „Az okos kritizál, a buta alkot”, „Az okos lehet, terveket sző, míg a buta – vicceket. A szexuális életük fontosabb, mint a barátság vagy a tanulás. Az eredmény megdöbbenő. Korai éveiktől kezdve pszichológiai és táplálkozási problémákkal küszködnek. A tizenhárom évesek 53%-a utálja testét, a tizenhét éveseknél ez a szám eléri a meglehetősen 78%-ot.

16 FIÚSZEREP

Generációkon át a szülők fiaiknak **uralkodás-ra** nevelő játékokat adtak. Teherautókat, traktorokat, autókat, repülőgépeket, rakétákat, amelyek megmutatják nekik, hogyan győzedelmeskedhetnek a természet, tér és az idő felett. A háborús figurák – az ólomkatonáktól a úrkorszak G.I. Joe-kig – megmutatják nekik, hogy kényszeríthetik rá akarataikat másokra erejük, ügyességük és a technika révén. A kisfiú hamar megtanulja, fel kell áldoznia érzéseit, hogy feljebb jusson a férfi-hierarchián. Hatalmat, pénzt és tiszteletet kell szereznie, hogy álmai valóra válhassanak. A férfi esetében nincs helye gyengeségnek és könnyorületességnek!

G.I. JOE AKCIÓ-FIGURÁK

Míg a lány a jövőbeni hitvesi élete **romantikussá** tételét tanulja, addig a fiú a **szexualitását**. A média hasonló propagandát folytat mindkét nem számára, de a fiúszerep más lesz. Azt mondják majd neki, hogy a lányok-nyújtotta örömeiből húzzon hasznot. És el is várja a lányoktól, hogy úgy nézzenek ki, és úgy is viselkedjenek, ahogy a televízióban, a filmekben, magazinokban és videoklipeken látta.

A média üzenete világos. A lányok célja a fiúk elcsábítása, majd szexuális **kielégítése**. Ez a lányok küldetése, míg a fiúk életcélja, hogy **kihaszználják az ilyen szívességeket**, oly gyakran és annyi lánnyal, ahánnyal csak lehetséges. A fiú igen